

Akcie, měny & názory Petra Zahradníka: Zelený růst

Petr Zahradník / www.e15.cz

Každé nové koště se snaží mést dobře, či alespoň pilně. Když byla novým koštětem minulá Junckerova Evropská komise, evropská konjunktura byla v nedohlednu a leitmotivem se stal růst bez přívlastků, dalo by se říci „za každou cenu“, a investice do všeho možného představitelného.

Mezitím se kondice evropské ekonomiky výrazně zlepšila jak z pohledu výkonnosti, tak disciplíny a odpovědnosti, a současně došlo k poměrně výrazné proměně politické mapy Evropy symbolizované sytě zelenou barvou. Výsledkem je, že stávající nové koště v podobě právě do funkce vstoupivší komise je též notně zelené.

Ne že by nebylo třeba se zabývat stavem životního prostředí a identifikací těch, kteří se nejvíce podílejí na jeho devastaci. Rozsah negativních externalit je na tomto poli gigantický a zodpovědná a do budoucna hledící společnost by neměla tento stav tolerovat.

Hlavní nástroj nynějšího notně zeleného unijního nového koštěte se nazývá Evropský zelený úděl či – chcete-li smířlivěji – dohoda. Ta je časována rokem 2050. Leč již nyní se objevují horlivci, kteří by chtěli stihnout vše nejpozději napřesrok, bez ohledu na gigantické náklady i vyvolané sociální změny.

Ze všeho nejvíce by nyní Evropě, její ekonomice, trhům i těm, kteří nad tržní férovostí bdí, však slušel zdravý rozum. Tedy vnímání celého tohoto úsilí v dlouhodobém časovém horizontu jako kontinuálně, nikoliv skokově, a již vůbec ne šokově se vyvíjející proces. Druhou nutnou podmínkou je zaměření se na jeho nosné pilíře, nikoliv na zveličování malicherných detailů, jež může některé aktéry odradit.

Rok 2020 tak má šanci se stát se zcela zlomovým bodem ve směřování ekonomického paradigmatu, do kterého budou integrována environmentální kritéria, která se tak stanou kritériem pro tržní rozhodování. To může mít dalekosáhlé důsledky, výrazně přesahující horizont roku 2020. S jakým znaménkem tyto důsledky budou, záleží na novém evropském společenském konsensu.

Zelený úděl je tím největším ohrožením naší civilizace. Zničené hospodářství i bezpečnost, varuje Jaroslav Bašta

Jaroslav Bašta / www.parlamentnilisty.cz

„Když jsem se před třemi desítkami let začal nejprve prakticky a pak také teoreticky zabývat bezpečnostní problematikou, anticivilizační rizika byla tehdy považována za jedno z možných ohrožení demokracie a státnosti,“ poznamenal exdiplomat Jaroslav Bašta ve svém pravidelném komentáři pro PrvníZpravy.cz.

Nové tisíciletí podle Bašty naplno začalo 11. září 2001, kdy všem došlo, že civilizace je ohrožena. Tehdy jsme si mysleli, že zvenčí, nyní se i toto ukazuje, že je tomu jinak. „To nejhorší ohrožení našeho světa, našeho způsobu života a evropské civilizace celou dobu prorůstalo naše instituce zevnitř jako zhoubný novotvar. Naplno se projevil až v loňském roce, kdy dostal své symbolické jméno – Zelený úděl,“ uvedl Bašta.

Ve svých slovech se pak věnuje například Patricku Mooreovi, jenž byl jedním ze zakladatelů organizace Greenpeace a na počátku 90. let se s organizací rozešel. „Část jeho kolegů se s ústupem ze slávy nedokázala smířit, a reagovala na to extrémností svých požadavků a strašením veřejnosti. K dovršení neštěstí pak hlavně v západní Evropě se ve stejné situaci ocitli lidé, kteří se původně

angažovali v prosovětských levicových hnutích. Ti si velice rychle osvojili zelenou rétoriku a vstoupili do ekologických organizací. Netrvalo dlouho a změnili je na politické hnutí, které Patrick Moore charakterizoval jako ,anti-industriální, anti-globální, anti-obchodní, anti-demokratické a anti-civilizační‘,“ uvedl Bašta.

„Každá vznikající totalita potřebuje ke svému úspěchu dvě základní ingredience – podporu části vládnoucí elity a finance. To první přišlo docela automaticky v důsledku ,dlouhého pochodu institucemi‘ provozovanému politickými soupeřícími ,nových ekologů, kteří infiltrovali hlavně instituce Evropské unie, média a univerzity. Potřebný kapitál dodala část globálních finančních elit, která správně vyhodnotila možnosti dobývání renty, které přinese přechod na tzv. obnovitelné zdroje energie,“ dodal.

V atmosféře exaltického očekávání možné klima-apokalypsy se dle jeho slov dovídáme, že naše spása spočívá v radikální změně našeho života. „Uhlíkové stopě podřídíme vše. Nebudeme mít děti, nebudeme chovat domácí mazlíčky ani užitková zvířata, nebudeme jíst maso, budeme se skromně oblékat, nebudeme létat, hlavně ne na dovolenou, nebudeme jezdit autem,“ zmínil.

„Bude-li Zelený úděl ve své extremistické podobě opravdu prosazován, lze si celkem snadno představit jeho bezprostřední důsledky. V první etapě přijde energetická chudoba, která vyvolá ekonomickou krizi. Po ní bude následovat politická nestabilita, jež v některých zemích může skončit občanskou válkou nepolitického nenáboženského charakteru vedenou organizovaným zločinem proti státu,“ uzavřel.